

Nagovor maturantom pri zaključni maši, 25. 5. 2020

Drage maturantke, dragi maturanti, spoštovane profesorice, spoštovani profesorji in drugi zaposleni, dragi bratje duhovniki, spoštovani gospod ravnatelj!

Zbrani smo pri skupni sveti maši v zahvalo za štiri leta našega skupnega življenja na Škofijski klasični gimnaziji in v prošnji za vas, mladi, in vaše življenjske poti. Matura bo pomemben mejnik na vaši poti, nikakor pa ne zadnji.

V tem tednu Cerkev pričakuje binkoštni praznik, praznik Svetega Duha. V berilu smo slišali, da je Pavel v Efezu na vernike položil roke in so prejeli Svetega Duha. Nekateri so govorili, da še sploh niso slišali za Svetega Duha. Upam, da med nami ni tako. Apostoli so skupaj z Marijo prosili za Božji dar. Tudi mi smo zbrani, da prosimo za dar Božje moči.

Danes se želim skupaj z vami in za vas zahvaljevati za vse, kar smo skupaj prejeli v teh letih. Hvala vam, dijaki:

- za vaš trud in prizadevanje, da osebno rastete – v celovite osebnosti,
- za spletene prijateljske odnose in za skrb za najšibkejšega med vami,
- za pripravljenost pomagati bližnjim pa tudi tistim, ki so daleč in potrebujejo pomoč,
- za iskrenost, da ste bili pripravljeni spregovoriti tudi o sebi, o svojih občutkih, veseljih in strahovih,
- za vaš prispevek k rasti celotne šolske skupnosti, ker ste posredovali tudi svoje kritične misli, da bi se čim več stvari lahko izboljšalo,
- za vaše pričevanje vere, upanja in ljubezni.

Hvala vašim staršem, ki so zaupali v naše medsebojno sodelovanje in podpirali naša vzgojna prizadevanja. Prenesite jim našo iskreno besedo zahvale.

Hvala vam, učitelji in vodstvo gimnazije, ki ste za te mlade vlagali svoje moči, znanje, pedagoško strast, da bi v njih prebudili in spodbudili tisto seme, ki je bilo vsajeno, da bi živeli v polnosti in da bi si pridobili znanje ne le za uspešen zaključek šolanja, temveč tudi kot popotnico za življenje.

Dragi bratje in sestre,

v letošnjem letu so doživeli posebno izkušnjo, ki bo vsakogar od nas zaznamovala na svoj način. Prisotnost epidemije je lahko v marsikom zbudila občutke negotovosti in strahu. Vsaka generacija se mora na nek način sama

srečati s kakšno preizkušnjo. Takrat lahko ostane brez upanja, lahko pa verjame in tudi v takih trenutkih išče pot naprej. V Svetem pismu lahko najdemo ogromno primerov, ko so bili ljudje v podobnih situacijah. Najbolj nagovarja prav izkušnja prve Cerkve. Ko so bili apostoli po Jezusovi smrti v strahu, so se na kljub temu zbirali in ohranjali občestvo. Mednje vstopi Jezus in se jim razodene, da jim prinese upanje in tolažbo. Tudi danes Jezus vstopa v naša življenja in prinaša mir ter pričuje o svoji zmagi nad smrtjo in o svoji ljubezni. Vabi nas, da se ga ne bojmo sprejeti.

Ko in če vas oblegajo skušnjave, da bi se zaprli vase, ker vas življenje zasipa s skrbmi ali vas včasih celo straši, se spomnite, da vstali Jezus trka na vrata vašega srca in čaka, da mu odprete. Ko ga sprejmete, reče vsakemu »Mir s teboj«. Ne bojte se mu odpreti in ga sprejeti.

Vsakomur je v življenju namenjeno posebno poslanstvo. Ne bojte se poslušati svojega srca, ne bojte se pogumno izbrati, v kar boste poklicani. Poslanstvo za družinsko življenje ali za duhovni poklic je naloga, ki presega vse druge naloge, ki jih človek opravlja v življenju.

Želim vam, da boste povsod, kamor boste poslani, zmogli prinašati mir in edinost ter graditi prihodnost v znamenju solidarnosti.

Živimo v času, ki veliko gradi na zunanji podobi, na lažnih podobah sreče in na lažnih vzorih samouresničevanja. Spoznavajte se, odkrivajte resnico o vas samih, kajti resnica vas bo osvobodila.

Pred 24 leti je Slovenijo obiskal papež sveti Janez Pavel II. Pretekli teden smo praznovali obletnico tega obiska. Na srečanju z mladimi v Postojni jim je ob koncu dejal: »Korajža velja!«

Tudi jaz vam želim:

Hodite v veri, upanju in ljubezni. Odprite sebe in vse vaše bivanje navdihom Svetega Duha in pustite, da vas on popelje na obzorja odprtega morja vaše prihodnosti.

Naj vas Gospod spremlja in varuje.

Amen.